

Spørgsmaal: Er det saa ligegyldigt, hvor stærkt det personlige Arbejde beskattes? Er den Tankegang nu raadende indenfor de Konservatives Rækker: Klask bare væk paa Flid, Dygtighed og Sparsommelighed, naar blot den Værdistigning, som fremkommer i Byerne i Kraft af Samfundets Vækst, skaanes? Jeg synes, at det maa være Grundlaget for Bedømmelsen, naar man staar overfor Spørgsmaalet om, hvorvidt der skal aabnes Bykommunerne Adgang til ogsaa at udskrive Grundskatter. Jeg taler slet ikke om Størrelsen. Det er et Spørgsmaal, der kan behandles i Udvalget, hvor stort Maksimum og Minimum skal være. Det er noget, vi kan forhandle om, at det kan blive retfærdigt, at det skal gaa successivt, saa at der ikke sker for store Omvæltninger paa een Gang.

Saa kommer jeg til Landkommunerne. Jeg har sagt, at jeg var enig med det ærede Medlem Hr. Wilmann i, at de maaske var klogere derude. Men det har de ogsaa haft Lov til, idet de kan gøre Indstilling hvert tredje Aar til Amtet om, hvor stor en Part af Udskrivningen der skal lægges paa Kommunernes faste Ejendomme og hvor meget paa Personerne. Nu er det vel i Regelen saaledes, at i de rene Landkommuner tager man en betydelig Del af Budgettet ind paa faste Ejendomme og en mindre Del paa Personer. Noget anderledes er det i de Kommuner, hvor der ligger store Indtægter af Erhvervsvirksomheder. Dér har man nedsat Grundskatterne og lagt en større Del paa Personerne. Efter min Mening er der ingen, der bedre kan klare det end Kommunalbestyrelserne, som kender Kommunerne og kan bedømme Forholdene. Jeg vil ogsaa tro, at man ikke vil forsøge at tage noget af det kommunale Selvstyre bort i den kommende Tid. Jeg tror heller ikke, det vilde blive modtaget vel, om man vilde prøve derpaa. Men de har altsaa i 1922—23 udskrevet 40 Mill. Kr. i Skat paa fast Ejendom og 48,7 Mill. Kr. paa Personer; de udskriver altsaa omtrent den samme Skat paa fast Ejendom som paa Person, og ved Siden af opkræver Amterne en Skat paa fast Ejendom af godt 33 Mill. Kr. Vi vil altsaa se, at den faste Skat paa Landejendom til Amt og Kommuner i det Aar har udgjort godt 73 Mill. Kr. Se, det er et Beløb, der klodser noget fremfor de 10 Mill. Kr., der betales til Staten, og det, det gælder om, er da dette: Paa hvilket Grundlag udskriver man disse 73 Mill. Kr.? Enhver vil hurtigt være paa det

rene med, at det er af afgørende Vigtighed, at det Grundlag, hvorpaa man udskriver et saadant Skattebeløb, er saa retfærdigt som muligt, saa rationelt som muligt, og det er i Virkeligheden det, Talen er om, naar man arbejder for at faa en mere ligelig Fordeling af disse 73 Mill. Kr., der betales til Amter og Kommuner. Som det allerede er nævnt, udgør Hartkornsskatten heraf et Beløb paa 15 Mill. Kr., som endnu er ren Jordskat, og som vi heldigvis fik bevaret ved den lille Lov, vi fik vedtaget, hvorved det Forhold, der har været bestaaende det sidste Aar, blev forlænget et Aar; ellers vilde vi nu til førstkommande April være gaaet over til den fulde Ejendomsskyld, og disse 15 Mill. Kr. vilde være blevet fordelt paa Ejendomsskylden, det vil sige, en ny Forskyldning fra Jord til Bygninger og over paa de mindre Ejendomme vilde være foregaaet. Det er saa uomtvisteligt, som at 2 og 2 er 4; det ligger i selve Sagens Natur; naar de smaa Ejendomme paa indtil 1 Tønde Hartkorn nu har ca. 40 pCt. i Jordværdi og 60 pCt. i Bygningsværdi, medens det for de store Gaarde er omvendt, ja, for de allerstørste kan Jordværdien gaa op til 70 pCt. af den samlede Værdi mod 30 pCt. i Bygningsværdi, saa vil enhver forstaa, at denne Forøgelse af Ejendomsskyldbeskatningen vilde betyde en yderligere Belastning af de Ejendomme, som har stor Bygningsværdi i Forhold til Jordværdien. Derom kan der aldeles ikke strides, og som jeg sagde til det ærede Medlem Hr. Pürschel ved Finanslovens første Behandling: Her skal Partierne staa deres Prøve, og her skal ogsaa det konservative Parti staa sin Prøve, og jeg vil dog tro, at Ordføreren for det konservative Parti (Fibiger) vil være enig med mig i, at f. Eks. han og jeg skulde betale lige meget i Skat af hver Tønde Land Jord, naar den er lige god og ligedan beliggende. Jeg gad vidst, om man vil bestride den Sandhed, og hvis man ikke vil det, kommer man ikke udenom det, Venstre skriver i sit Program, at man maa have en selvstændig Vurdering af Jorden, saa Skatten paa Jorden kan udskrives for sig. Ogsaa de Konservative har, da de skrev deres Program, været klar over, at dér gik Vejen, hvis man skulde have en ligelig Beskatning.

Nu bliver da Spørgsmaalet, om det Grundlag, hvorpaa Skatten udskrives, er i Orden, og dér sagde det ærede Medlem Hr. Fibiger, saa vidt jeg forstod ham, at Jordværdien var en tænkt Størrelse og der-